

Věc T-369/08

European Wire Rope Importers Association (EWRIA) a další

v.

Evropská komise

„Dumping – Dovoz železných a ocelových lan a kabelů pocházejících z Číny, Indie, Jižní Afriky, Ukrajiny a Ruska – Odmítnutí provést částečný prozatímní přezkum antidumpingového cla“

Rozsudek Tribunálu (osmého senátu) ze dne 17. prosince 2010 II - 6289

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba na neplatnost – Akty napadnutelné žalobou – Pojem – Akty s právně závaznými účinky – Dopis Komise oznamující její odmítnutí provést částečný prozatímní přezkum antidumpingového cla*
(Článek 230 ES; nařízení Rady č. 384/96, čl. 11 odst. 3 a 6)
2. *Řízení – Návrh na zahájení řízení – Formální požadavky*
[Jednací řád Tribunálu, čl. 44 odst. 1 písm. c)]
3. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Řízení týkající se částečného prozatímního přezkumu antidumpingového cla*
(Nařízení Rady č. 384/96, čl. 11 odst. 3)

4. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Řízení týkající se částečného prozatímního přezkumu antidumpingového cla*
(Nařízení Rady č. 384/96, čl. 11 odst. 3 a čl. 21 odst. 1)
5. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Odpověď Komise na žádosti o předběžná technická stanoviska nepředstavující z její strany rozhodnutí – Porušení zásady legitimního očekávání – Neexistence*
(Nařízení Rady č. 384/96)

1. Pro určení, zda je dopis Komise odpovídající na žádost o částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 nařízení č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, rozhodnutím ve smyslu článku 230 ES, je třeba ověřit, zda s ohledem na jeho obsah, úmysl Komise a kontext, ve kterém bylo přijato, tento orgán vyjádřil v tomto aktu své konečné stanovisko k uvedené žádosti o přezkum.

Pokud dopis Komise informující žalobce, že na základě informací, které předložil, není možné dojít k závěru, že musí být

zahájen částečný prozatímní přezkum, reaguje na dopis žalobce, kterým Komisi informoval o svém záměru nedoplňovat žádost o přezkum z důvodu, že ta již obsahuje dostatek důkazů, je zřejmé, že bylo přijato rozhodnutí o uvedené žádosti.

Na rozdíl od situace, ve které Komise po konzultaci s poradním výborem podle čl. 11 odst. 6 nařízení č. 384/96 rozhodne o provedení prozatímního přezkumu, totiž odmítnutí zahájit takový přezkum při nedostatečných důkazech nepředstavuje

předběžné nebo přípravné opatření, jelikož není následováno žádným dalším aktem, který by mohl být předmětem žaloby na neplatnost.

si svou obhajobu a Tribunálu o žalobě rozhodnout případně i bez dalších informací. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je k tomu, aby byla žaloba přípustná, třeba, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby.

V tomto ohledu není rozhodující, že by žalobce ještě mohl Komisi předložit další informace, které by ji mohly vést ke změně stanoviska. Předložení uvedených informací nemá dopad na skutečnost, že první žádost o přezkum již byla zamítnuta. Povahu tohoto rozhodnutí nelze krom toho zpochybnit pouhou okolností, že toto posouzení pochází pouze od služeb Komise, a nikoliv Komise samotné, jelikož má závazné právní účinky, které mohou ovlivňovat zájmy žalobce, a představuje tedy napadnutelný akt podle článku 230 ES.

V tomto ohledu, ačkoliv obsah žaloby lze podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, obecný odkaz na ostatní písemná vyjádření, jakkoliv tvořící přílohu žaloby, nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které musí být uvedeny v žalobě. Tribunálu mimoto nepřísluší vyhledávat a určovat v přílohách žalobní důvody a argumenty, které by mohl pokládat za důvody představující základ žaloby, neboť tyto přílohy mají čistě důkazní a pomocnou funkci. Z toho důvodu musí žaloba ozřejmit, v čem spočívá žalobní důvod, na kterém se žaloba zakládá, takže jeho pouhé abstraktní vyjádření nesplňuje požadavky jednacního řádu.

(viz body 34–38, 40, 42–43)

2. Z článku 44 odst. 1 písm. c) jednacního řádu Tribunálu vyplývá, že každá žaloba musí uvádět předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Uvádět je musí dostatečně jasně a přesně, aby to umožnilo žalovanému připravit

(viz body 48–49)

3. V oblasti obchodních ochranných opatření orgány disponují širokou posuzovací pravomocí z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat. Stejně tak je tomu u komplexních technických posuzování orgánů Unie.

Komise má tak při rozhodování o nutnosti zachování antidumpingových opatření v rámci čl. 11 odst. 3 nařízení č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, jakož i při rozhodování o tom, zda žádost o prozatímní přezkum obsahuje dostatečné důkazy prokazující nutnost takového přezkumu, širokou posuzovací pravomoc.

V této oblasti je tedy přezkum posouzení orgánů soudem Unie omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, na jejichž základě se napadená volba provádí, neexistence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci.

Co se týče změny okolností odůvodňující vyloučení daného výrobku z definice dotčeného výrobku v rámci posouzení Komise týkajícího se žádosti o částečný prozatímní přezkum antidumpingového cla podle čl. 11 odst. 3 nařízení č. 384/96, uvedené nařízení neupřesňuje, jakým způsobem má být definován výrobek nebo řada výrobků, které mohou být předmětem dumpingového šetření, ani nevyžaduje uvedení jejich podrobného výčtu. Tuto posuzovací pravomoc je třeba v každém jednotlivém případě vykonávat na základě veškerých relevantních skutečností. Pro účely definice dotčeného výrobku mohou orgány zohlednit několik faktorů, jako jsou fyzikální, technické a chemické vlastnosti výrobků, jejich použití, jejich zaměnitelnost, jejich vnímání spotřebitelem, distribuční kanály a výrobní proces, náklady na výrobu a kvalita. Každopádně, i když v určitých případech může definice dotčeného výrobku odpovídat klasifikaci zavedené společnou normou, definice výrobku dotčeného antidumpingovými opatřeními nemůže být závislá na takové klasifikaci.

V důsledku toho musí tedy tvrzení, podle kterého se Komise tím, že odmítla zahájit prozatímní přezkum, dopustila zjevně nesprávného posouzení, spočívat na argumentech směřujících k prokázání toho, že Komise v rámci svého posouzení

týkajícího se zahájení přezkumu provedla chybné posouzení faktorů, které považovala za rozhodující, nebo že měla zohlednit jiné, relevantnější faktory, které by v rámci tohoto přezkumu musely vést k vyloučení tohoto výrobku z definice dotčeného výrobku.

zájmu Společenství do určení nutnosti zachování dotyčných antidumpingových opatření, v kontextu prozatímního přezkumu na základě čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení.

(viz bod 107)

(viz body 77–79, 81–83, 87, 93)

4. Z článku 21 odst. 1 druhé a třetí věty nařízení č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, vyplývá, že orgány jsou oprávněny neuplatnit daná antidumpingová opatření, přestože jsou ostatní podmínky pro uložení antidumpingového cla, a sice dumping, újma a příčinná souvislost, splněny, domnívali-li se, že použití takových opatření není v zájmu Společenství. V případě postupného útlumu výroby výrobků podléhajících antidumpingovým opatřením ve Společenství spadá přitom posouzení
 5. Zásada ochrany legitimního očekávání se vztahuje na každého jednotlivce, který se nachází v situaci, ze které vyplývá, že správa Unie u něj tím, že mu poskytla konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění z povolaných a spolehlivých zdrojů, vyvolala podloženou naději. Tato ujištění však musí být v souladu s použitelnými ustanoveními a normami, přičemž přísliby, které tato ustanovení nezohledňují, nemohou u dotyčného vyvolat legitimní očekávání.
- V rámci posouzení Komise týkajícího se žádosti o prozatímní přezkum antidumpingového cla podle nařízení č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, nemůže odpověď Komise na žádosti o předběžná technická stanoviska představovat konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění, že bude zahájen

prozatímní přezkum. Taková odpověď nepředstavuje z její strany formální či neformální rozhodnutí, jelikož analýzu spisu je možné učinit pouze na základě argumentů a skutečných důkazů obsažených v oficiálně předložené žádosti, a nemohla tedy v žádném případě vzbudit jakákoliv legitimní očekávání, že prozatímní přezkum bude zahájen. Skutečnost, že Komise sdělila určité poznatky či žejevila zájem o nové definování působnosti dotčených antidumpingových

opatření nebo že při takových předběžných kontaktech kvalifikovala argumenty žadatele jako slibné, totiž nepředstavuje konkrétní, nepodmíněné a shodující se ujištění, že dojde k přezkumu.

(viz body 139, 141–143)